

Proletarier aller Länder,
vereinig! auch!

Proletarier aller Länder
und unterdrückte Völker,
vereinig! auch!

Zeitschrift für den wissenschaftlichen Kommunismus

Theoretisches Organ von GEGEN DIE STÄRMUNG Organisation für
den Aufbau der Revolutionären Kommunistischen Partei Deutschlands

Nr. 11/12/13/14
2001/2002

Rot Front

Zur „Polemik“

Die revisionistische Linie des 20. Parteitags der
KPdSU (1956) und die grundlegenden Fehler
der berechtigten Kritik der KP Chinas (1963)

- Die Bedeutung der Prinzipien des wissenschaftlichen Kommunismus
- Das Schema vom „friedlichen und nichtfriedlichen Weg“ widerspricht dem wissenschaftlichen Kommunismus
- Über die Epoche des Imperialismus und der proletarischen Revolution
- Zu den Aufgaben und Zielen der Revolution in abhängigen, in kapitalistisch entwickelten und in sozialistischen Ländern
- Zur Geschichte und zur Methode des Kampfes gegen den modernen Revisionismus

“Polemik” Üzerine

**SBKP XX. Kongresi'nin (1956)
revizyonist çizgisi ve Çin KP'nin (1963)
haklı eleştirisinde içeren temel hatalar**

- * Bilimsel komünizm ilkelerinin önemi
- * “Barışçı yol - barışçı olmayan yol” şeması bilimsel komünizme aykırıdır
- * Emperyalizm çağı ve proletarya devrimi üzerine
- * Bağımlı, gelişmiş kapitalist ve sosyalist ülkelerde devrimin görevleri ve hedefleri
- * Modern revizyonizme karşı mücadelenin tarihi ve metodu üzerine

628 sayfa, 23 EUR

Sipariş adresi: Buchladen Georgi
Dimitroff, Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt,
Fax: 069/730920

Bundan 40 yıl önce Çin KP tarafından “Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi İçin Öneri” yayımlanmıştı:

Kruşçev revizyonizmine karşı mücadele tarihinin neden büyük bir güncelliğe sahip olduğu üzerine

Kruşçev 1956'deki SBKP XX. Kongresi'nde “emperyalizmin barışçıl yoldan nitelik değiştirebileceğini”, bunun için sadece iyi ve hoş davranmak gerektiğini, o zaman emperyalizmin de yumuşayıp “belki de aşılabileceğini”, Stalin'in emperyalizme karşı fazla sert bir yol izlediğini, onun bir “budala ve cani” olduğunu söylediğinde, tüm emperyalist kamp bugün tasavvur bile edilemeyecek bir coşkuya kapılmıştı.

Emperyalist medya kutluyordu Kruşçev'i. Nazi faşizmine ve emperyalizme karşı savaşta deneyim sahibi olan dünyanın her yanındaki komünist partiler ise -görünen o ki- önce donup kalmıştı: Kruşçev ile Kennedy kol kola, vaat üstüne vaat, yalan üstüne yalan!

Tam yedi yıl geçti böyle, çok uzun yedi yıl, komünist partiler arasındaki görüşmeler ve toplantılarla, sözüm ona görüş birliği içinde olduklarını ilan eden sonu gelmez duyurularla dolu yedi uzun yıl... Sonunda, Haziran 1963'te Çin Komünist Partisi revizyonizmin ilerlemesine yarayan bütün bu kokuşmuş “birlik” havasını şimşek gibi bir vuruşla dağıtıp kamuoyuna açıkça sunduğu bir belgeyle sorgulayana kadar: “Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi İçin Öneri”.

İçindekiler

Bölüm A: Bilimsel komünizm ilkelerinin önemi

- I. Kruşçevci revizyonistlerin bilimsel komünizm kuramı ve ilkelerine saldırısı
- II. Bilimsel komünizmin klasik eserlerinden ilkeleri savunmanın önemi ve dogmatizm meselesine ilişkin bazı dersler
- III. Bilimsel komünizm ilkelerinin Kruşçev revizyonistleri tarafından çarpıtılmasına Çin KP'nin yanıtı

Bölüm B: “Barışçı yol - barışçı olmayan yol” şeması bilimsel komünizmle aykırıdır

- I. Kruşçev revizyonistlerinin “barışçı yol” tezleri ve Çin KP'nin buna karşı mücadelesi (genel bakış)
- II. Eski devlet aygıtının zor kullanılarak yıkılması ve halk kilelerinin silahlı mücadeleye hazırlanmasının önemi hakkında bilimsel komünizmin bazı temel öğretileri
- III. Lenin ve Stalin hangi anlayışa dayanarak istisnai durumlarda devrimin “barışçı bir şekilde gelişmesi” olanağından söz etmişlerdi?
- IV. Devrimin yolu meselesinde Çin KP'nin yanlış ve yetersiz yaklaşımları

Bölüm C: Emperyalizm ve proleter devrimi çağı üzerine

- I Dünya proleter devriminin güçleri ve yolu (“Dünya devriminin temel güçleri” ve bunların kökleri hakkındaki yanlış teoriler üzerine)
- II Uluslararası karşıdevrimin güçleri (“Uluslararası temel düşman” ve bunun kökleri hakkındaki yanlış teori üzerine)

Bölüm D: Bağımlı, gelişmiş kapitalist ve sosyalist ülkelerde devrimin görev ve hedefleri üzerine

- I Çin KP'nin yarı sömürge, yarı feodal ve bağımlı ülkelerde proletaryanın görevlerine ilişkin çizgisi üzerine
- II Çin KP'nin “emperyalist ve kapitalist ülkeler” hakkındaki yaklaşımı üzerine III. Proletarya diktatörlüğü ülkelerine ilişkin yaklaşım üzerine: Sınıf savaşı meselesinden komünizm konusuna kadar

Bölüm E: Modern revizyonizme karşı mücadelenin tarihi ve yöntemi üzerine

- I Modern revizyonizme karşı mücadelenin tarihi üzerine
- II Modern revizyonizme karşı mücadelenin yöntemi ve bunun Leninist yöntemle ilişkisi üzerine

Özet ve Değerlendirme

Komünist hareketin programatik, stratejik ve taktik çalışmalarının temel ve asli meseleleri tartışmaya açıldı; önce Kruşçev, sonra da biraz değiştirilmiş biçimde Brejnev tarafından öne sürülen revizyonist görüşler eleştirilip teşhir edildi Komünist teori ve pratiğe ilişkin tasavvurlar açıkça formüle edilip duyuruldu: Komünizmin içeriğinin belirlenmesi, proletarya diktatörlüğü ve sosyalist demokrasi meseleleri, Avrupa şovenizmine karşı mücadelenin sorunları, Stalin'e yöneltilen aşağılık itiraflara ilk karşı çıkışlar, "barışçı yol" teorisini ve "emperyalizmle "barış içinde bir arada yaşama" düşüncesini mutlaklaştırma anlayışını reddetmeye ilişkin meseleler "Öneri"de ve onu izleyen dokuz "Yorum"da dile getirildi. Bu noktalar birçok bakımdan isabetli ve başarılı bir şekilde ele almakla birlikte, bazı çok önemli meselelerde kaçamak ve fazla uzlaşmacı yaklaşımlar da getirilmişti.

Ama böylece sorunlar ortaya konmuş, Kruşçev revizyonizmin karşı mücadele açıkça başlatılmış oldu. Modern revizyonizme sarsıcı darbeler vuruldu. Bu "Polemik"le ilgili belgeler dünyanın tüm gerçek komünist güçlerine zamanı çoktan gelip geçmiş olan saldırıyı başlatmanın sinyalini verdi. Polemiğin devrimci ruhu, harekete geçirici ve heyecan uyandıran etkisi, komünist hareketler için modern revizyonizmin legalizmi ve reformizmiyle ipleri koparmaya yardım eden çok önemli bir güç kaynağıydı.

Bunlar Çin KP tarafından yürütülen "Büyük Polemik"ın tartışmasız başarılarıdır.

Diğer yandan, "Öneri" ve "Yorumlar" yine belirgin ve bazen de çok ağır eksiklikler ve hatalar içeriyordu. Bunlardan bazılarına değineceğiz:

★ "25 Maddeli Öneri"de ve Yorumlar'da Çin KP "barışçı parlamenter yol" görüşünü ilkesel düzeyde revizyonist bir kavram olarak mahkûm etmemiş, bunun yerine sözüm ona bir gerekliliği vurgulayarak barışçıl ve şiddete dayanan "iki yol" için de hazırlıklı olmayı savunmuştur.

★ Uluslararası proletaryanın ve dünya halklarının mücadelesi emperyalist dünya sisteminin bütününe karşı yönlendirilmek yerine, yanlış bir şekilde o dönemin en güçlü emperyalizmi olan ABD üzerinde yoğunlaştırılmıştır.

★ Devrimin hedefinin bağımlı ve yan-sömürge ülkelerde hem emperyalizm hem de feodal ilişkiler olması gerektiğini öğreten bilimsel komünizm ilkelerine ters düşen Çin KP köklü bir tarımsal devrim yerine sadece bir "arazi reformu" önermiş, "genç ulusal devletlerin" güya bağımsız olduğunu ileri süren yanlısamaları besleyip körüklemiştir.

★ Gerçi Çin KP revizyonist "tüm halkın devleti" kavramına karşı proletarya diktatörlüğünü savunmuştur; ama Lenin ve Stalin'in açıklamış olduğu gibi, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için sınıf savaşını keskinleştirmek gerektiğini, sosyalizmin inşası sırasında sadece tüm ülkede sosyalist üretim ilişkileri oluşturulup burjuvazi sınıf olarak ortadan kaldırılmadan önce değil, özellikle bundan sonra sınıf savaşını yaygınlaştırmak ve derinleştirmek gerektiğini aslında kavramış değildir.

★ Çin KP modern revizyonistler tarafından Stalin'in tümüyle reddedilmesine karşı çıkmakla birlikte, aynı zamanda Stalin'e proletarya diktatörlüğü altında sınıf savaşı ve birkaç başka konuda yanlış yaklaşımlara dayanan eleştiriler yönelmiştir.

Ama aslında Çin KP "25 Maddelik Öneri"si ile dünya komünist hareketinin kesin olgularla karşı karşıya bırakmış değildi "25 Maddelik Öneri" en azından biçimsel düzeyde bir öneri ve tartışma temeli olarak sunulmuştu. Yani tüm ülkelerdeki komünist güçler, bilimsel komünizmin ilkelerinden hareketle "Öneri"yi eleştirel ve açık bir tavırla derinlemesine ele alıp eksiklik ve hatalarını gidererek sağlam temellere dayanan ortak bir platform oluşturma olanağına sahipti.

Ne var ki, tüm dünyadaki komünist hareketlerin yer alacağı geniş, uluslararası ve açık bir tartışma gerçekleştirilemedi Bunun bir nedeni Çin KP'nin ya da Arnavutluk Emek Partisi'nin tüm gerçek komünist güçlerin katılacağı böyle bir uluslararası tartışmayı örgütleme işini ele almamış olmasıydı. Ama diğer önemli bir neden de şudur: Neredeyse tüm antirevizyonist güçler, yeni kurulmakta olan komünist örgüt ve partiler, revizyonistlerin "Öneri"ye ağzından köpükler saçarak saldırması karşısında hataya düşerek "Öneri"yi hiç eleştirmeden benimseme eğilimine kapılmış, kayıtsız şartsız kabul edilmesi gereken tamamlanmış bir program olarak değerlendirmişti. Tabii böyle olunca "Öneri"nin eksiklik ve hatalarını ortaya koymak ve bu sayede modern revizyonizm çizgisinden gerçek anlamıyla ve tümüyle kopmak da mümkün olmadı. Böylece, modern revizyonizmin meydan okuyuşuna karşı tüm kapsamıyla verilmesi gereken ve dünya komünist hareketinde sağlam bir birliğin oluşabilmesi bakımından hayati önem taşıyan yanıt onyıllar boyunca sürüncemede kaldı, dünya komünist hareketinin gerçekten sağlam ilkelere dayanan bir platformu varolamadı.

Komünistlerin modern revizyonizmle mücadele ederken "Öneri"yi Marx, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretileri açısından bakarak köklü ve eleştirel bir incelemeden geçirmiş, tutarsızlıklarını, eksikliklerini ve açıkça hatalı yanlarını gösterip düzeltilmiş olmaması tarihi bir ihmaldir; söz konusu eksiklik ve hatalar çeşitli yanlış anlayışların ortalığı kaplamasına olanak sağlayan bir açık kapı haline gelmiş, hatta bazen de, Deng Hsiao-ping'in "Üç-Dünya-Kuramı"nda olduğu gibi, modern revizyonizmin büründüğü yeni şekiller için doğrudan bağlantı noktaları ve köprüler oluşturarak hem bunların dokunulmadan kalmasına hem de özellikle 1970'lerin başlarından itibaren tehlikeli etkilerini yayarak gelişmesine izin vermiştir.

Peki ya bugün, aradan kırk yılı aşkın bir zaman geçtikten sonra, hâlâ yoğun bir şekilde "Büyük Polemik" in belgeleriyle uğraşmak bir işe yarar mı? İşte cevabımız: Kesinlikle evet! "Öneri" de ve bütün olarak "Polemik" te ortaya atılan sorular bugün de o zamanki kadar günceldir. Ama dahası da var: Kruşçev, Brejnev ve işbirlikçilerinin revizyonist görüşlerinin yol açtığı sonuçlar ve dünya çapında varolmuş güçlü bir devrimci komünist hareketin çöküşü bugün her zamankinden daha çok kendini hissettirdiği gibi, revizyonist fikirlerin kendileri de apaçık ortadadır; tüm kılıklarıyla oportünist zihniyet, revizyonizm "teorileri" denen anlayışlar, en basta da emperyalizmin sözüm ona "barışçıl yoldan aşılması" şeklindeki yıkıcı düşünce kolayca tespit edilebilir.

Modern revizyonistlerin pratiği de bundan aşağı kalmamaktadır. Eski sosyalist ülkelerde kapitalizmin devlet eliyle örgütlendiği, sömürülen ve emekçi insanlardan oluşan çoğunluğun devlet eliyle soyulduğu ve ezildiği bir rejim kurup sonra da bu insanları büyük çapta ve doğruca Batı finans kapitalinin yeni-sömürgeci talanına teslim etmekle meşguller. Devrimci güçlerin önemli sorunlarından biri de budur. Çünkü gerçek komünist güçlerin yapması gereken sadece kapitalizmi, emperyalist sistemi ortadan kaldırmak değil, sosyalist devrimin hedefi olarak sosyalist ve komünist bir geleceğe güven duyulmasını da sağlamaktır aynı zamanda.

Revizyonizmle mücadele edebilmenin tek yolu geçmiş, bugün ve geleceğe ait tüm meselelerde revizyonizmin her türlü sulandırma, çarpıtma ve basitleştirmesine apaçık programatik temeller ve gerçek komünist ilkelerle karşı çıkmaktır. Bu çaba Marx ve Engels tarafından Komünist Parti Manifestosu'nda atılmış temellere, sosyalist Ekim Devrimi'nin teori ve pratiğine, Lenin ve Stalin'in temel oluşturan yazılarına, Komünist Enternasyonal'in ve tüm dünyada komünist partilerin önderlik ettiği devrimci güçlerin temel oluşturan belgelerine dayandırılmıştır. Ancak bu şekilde tüm dünyadaki devrimci ve komünist güçlerin sağlam ve kalıcı (yüzeysel ve anlık çıkarılara yönelik olmayan) bir işbirliği sağlanabilir. Ancak bu şekilde oportünizm zihniyetine, durmadan kılık değiştiren revizyonistlerin teori ve pratiğine karşı başarılı bir savaş açılabilir, ancak bu şekilde revizyonizm yenilgiye uğrattılıp dünya emperyalizmine karşı savaşın hedefi olan komünizme ulaşılabilir.